

Մ ՈՒՐՐ Զ ԱԿՈՐ

ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՆԻՍ ԱՄՅՐ ԵՒ ԿԵՂԵՅԻ

Դասախորհրդի Կիրակի

22 ՄԱՐՏ 2020

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ ԵՍԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԷԻ
ԳԻՐՔԷՆ
(65.8-25)

Տ էրը այսպէս կ'ըսէ. –
«Այնպէս ինչպէս երբ ողկոյզին վրայ խաղողի ճիւղ մը մնացած ըլլայ՝ կ'ըսեն. «Մի՛ նետեր ողկոյզը, որովհետեւ անոր վրայ Տիրոջ օրհնութիւնը կայ», այնպէս ալ ես իմ ծառայիս սիրոյն պիտի խնայեմ եւ կորուստի պիտի չմատնեմ բոլորը: Յակոբի որդի Յուդայէն սերունդ մը պիտի հանեմ, որ իմ սուրբ լեռս պիտի ժառանգէ. իմ ընտրեալներս զայն պիտի ժառանգեն եւ իմ ծառաներս այնտեղ պիտի բնակին: Զիս փնտռող ժողովուրդիս համար Սարոնը հօտերու արօտավայր պիտի ըլլայ եւ Աքորի ձորը՝ նախիրներու հանգստավայր: Իսկ ձեզ որ զիս թողուցիք, իմ սուրբ լեռս մոռցաք, բախտի կուռքին սեղան կանգնեցիք եւ ճակատագրի չաստուծոյն գինի ընծայեցիք, ձեզ սուրի պիտի մատնեմ եւ բոլորդ պիտի կոտորուիք, որովհետեւ կանչեցի ձեզ եւ չլսեցիք, խօսեցայ եւ մտիկ չըրիք. ըրիք այն ինչ որ չար է իմ աչքիս, ընտրեցիք այն ինչ որ կամօքիս հակառակ է»:

Ուստի այսպէս կ'ըսէ Տէրը. –

«Ահաւասիկ, ինծի ծառայողները պիտի կշտանան, մինչ դուք անօթի պիտի մնաք. ինծի ծառայողները պիտի յագենան, մինչ դուք ծարաւ պիտի մնաք. ինծի ծառայողները պիտի ուրախանան, մինչ դուք ամօթով պիտի մնաք. ինծի ծառայողները սրտի ուրախութեամբ պիտի

ցնծան, իսկ դուք ձեր սրտին ցաւէն պիտի աղաղակէք, անյոյս հոգիով պիտի ողբաք, որովհետեւ իմ ընտրեալներս նգովքի տեղ ձեր անունը պիտի գործածեն, եւ ես՝ Տէրս ձեզ մահուան պիտի մատնեմ: Մինչդեռ իմ ծառաներուս պիտի տամ նոր անուն մը, որպէսզի երկրի վրայ այդ անունը օրհնողը ճշմարիտ Աստուծոյ վրայ երդուած ըլլայ: Արդարեւ, իմ ընտրեալներս պիտի մոռնան իրենց կրած նեղութիւնները, եւ ա՛լ երբեք պիտի չյիշեն զանոնք: Որովհետեւ ահա ես նոր երկինք եւ նոր երկիր պիտի ստեղծեմ. ա՛լ պիտի չյիշեն նախկինները, բնաւ պիտի չմտաբերեն զանոնք: Իմ նոր ստեղծագործութեան մէջ անոնք միայն ցնծութիւն եւ ուրախութիւն պիտի գտնեն, որովհետեւ ահա ես Երուսաղէմը ցնծութեան վայր պիտի դարձնեմ եւ պիտի ուրախացնեմ իմ ժողովուրդս: Եւ ես պիտի ցնծամ Երուսաղէմի համար, պիտի ուրախանամ իմ ժողովուրդիս համար: Այնտեղ բնաւ լացի եւ ողբի ձայն պիտի չլսուի: Այնտեղ անժամանակ մահեր տեղի պիտի չունենան, պիտի չգտնուի ծեր մը որ իր օրերը ապրած չըլլայ. հարիւր տարեկան եղողը երիտասարդ տղայ պիտի նկատուի, իսկ հարիւրամեայ մեռնողը մեղաւոր եւ անիծեալ պիտի համարուի: Իրենց շինած տուններուն մէջ իրե՛նք պիտի բնակին, իրենց տնկած այգիներուն պտուղը իրե՛նք պիտի վայելեն. եւ ոչ թէ իրենք շինեն ու թշնամիներ բնակին կամ իրենք տնկեն

... ինծի ծառայողները սրտի ուրախութեամբ պիտի ցնծան...

... ահա ես նոր երկինք եւ նոր երկիր պիտի ստեղծեմ...

... կեանքի
ծառից պէս
անվախճան
պիտի
ըլլայ իմ
ժողովուրդ-
դիս
կեանքը....

չաշխատին ու դժբախտ զաւակներ պիտի
չծնին, որովհետեւ Աստուծմէ օրհնուած
սերունդ մը պիտի ըլլան թէ՛ իրենք եւ թէ՛

Տակաւից
իրեցի
չկանչած՝
պիտի լսեմ
զիրեցի...

եւ ուրիշներ վայելեն: Որովհետեւ կեանքի ծառին
պէս անվախճան պիտի ըլլայ
իմ ժողովուրդիս կեանքը.
իմ ընտրեալներս երկա՛ր
պիտի վայելեն իրենց ծանր
աշխատանքին վաստակը:
Այլեւս զուր տեղ պիտի
Այլեւս զուր տեղ պիտի
իրենց զաւակները: Տակաւին
իրենք չկանչած՝ պիտի լսեմ
զիրենք. դեռ իրենց աղօթքը
չաւարտած՝ պիտի հարցնեմ.
“Ի՞նչ կ'ուզէք”: Այն ատեն
գայլն ու գառը միասին
պիտի ճարակին. առիւծը եզան պէս յարդ
պիտի ուտէ եւ օճը հողով պիտի սնանի. ոեւէ
մէկուն պիտի չդպչին եւ պիտի չվնասեն իմ
սուրբ լեռանս վրայ»,- կ'ըսէ Տէրը:

ԸՆԹԵՐՑՈՒՄ
ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ

ՓԻԼԻՊՊԵՑԻՆԵՐՈՒՆ ԳՐԱԾ ՆԱՄԱԿԷՆ
(3.1-4.9)

Ն ետեւբար, եղբայրներս, Տիրոջմով
ուրախացէք: Նոյն բաները գրելը
ինծի համար ձանձրոյթ չէ, բայց ձեզ
ճշմարտութեան մէջ կը հաստատէ:

Զգուշացէք այն մարդոցմէ, այն շուններէն,
որոնք չարիք կը սերմանեն՝ ստիպելով որ
թլփատուիք: Իսկական թլփատուածները
մենք ենք, որովհետեւ Աստուծոյ Հոգիով
լեցուած պաշտամունք կը կատարենք
եւ Քրիստոս Յիսուսի միացած ըլլալով
միայն կը պարծենանք, եւ ոչ թէ Օրէնքի
գործադրութեամբ կամ Աբրահամի
մարմնաւոր զաւակը ըլլալով: Եթէ ատոնք
բաւարար ըլլային փրկուելու համար, ինծի
ոչինչ պիտի պակսէր. եւ եթէ ոեւէ մէկը կը
կարծէ թէ մարմնական այդ կապին կրնայ

վատահիլ, ես աւելիով կրնամ, քանի ութօրեայ
թլփատուած իսրայէլացի մըն եմ, Բենիամինի
ցեղէն, զտարիւն երբայեցի եւ օրինապահ
փարիսեցի: Այնքան նախանձախնդիր
էի, որ Քրիստոսի եկեղեցին կը հալածէի.
եւ արդար էի այնքան՝ որքան օրէնքի
անթերի գործադրութիւնը

... ամէն ինչ
վնաս կը
համարեմ՝
համեմատած
այն
գերագանց
շահին հետ,
որ մեր Տէրը՝
Յիսուս
Քրիստոսը
նանչնալն է:

կրնար տալ: Սակայն այս
բոլորը, որ ժամանակ մը
առաւելութիւն կը սեպէի,
հիմա վնաս կը համարեմ՝
Քրիստոսի սիրոյն համար:
Եւ իրաւ, ամէն ինչ վնաս
կը համարեմ՝ համեմատած
այն գերագանց շահին
հետ, որ մեր Տէրը՝ Յիսուս
Քրիստոսը ճանչնալն
է: Այդ գիտութիւնը
ունենալու համար ամէն ինչ թողուցի,
ոչնչութիւն սեպելով, որպէսզի Քրիստոսը
շահիմ, եւ կատարելապէս անոր միանամ:
Այնպէս որ, իմ արդարութիւնս այլեւս
օրէնքի գործադրութեանէն չի գար, այլ
Քրիստոսի հանդէպ ունեցած հաւատքէս,
եւ այդ արդարութիւնը Աստուծմէ եկած
արդարութիւնն է՝ հիմնուած հաւատքի
վրայ: Հիմա միակ փափաքս է ճանչնալ
Քրիստոսը, անոր յարութեան գօրութիւնը,
եւ անոր չարչարանքներուն մասնակից
դառնալ՝ անոր մահուան օրինակը իմ վրաս
առնելով, որպէսզի ես ալ արժանի ըլլամ
մեռելներէն յարութիւն առնելու:

Զեմ ըսեր, թէ արդէն յաջողած եւ
կատարելութեան հասած եմ, բայց հասնելու
կը ձգտիմ, որովհետեւ ճիշդ ատոր համար
Քրիստոս Յիսուս զիս պահեց: Եղբայրներ,
ինքզինքս դեռ կատարելութեան հասած
չեմ համարեր. բայց կ'աշխատիմ անցեալը
մոռնալ եւ գալիքին նայիլ, եւ ուշադիր
կերպով կը վազեմ դէպի նպատակակէտը,
որպէս մրցանակ ստանալու համար
յաւիտենական կեանքը, որուն կը հրաւիրէ

մեզ Աստուած, Քրիստոս Յիսուսով:

Արդ, դուք բոլորդ որ կատարեալ էք՝ նոյն ձևով խորհեցէք: Իսկ եթէ որոշ կէտերու շուրջ տարբեր կը խորհիք, Աստուած ինք ձեզ պիտի լուսաբանէ: Ամէն պարագայի, միասնաբար քալենք այն կանոններով, որոնցմով ընթացանք մինչեւ հիմա:

Եղբայրներ, ինծի նմանեցէք, եւ հետեւեցէք անոնց՝ որոնք ձեզի տուած մեր օրինակով կ'ընթանան: Որովհետեւ, ինչպէս յաճախ կ'ըսէի եւ հիմա եւս լալով կ'ըսեմ, մեր մէջ կան շատեր որոնց կեանքը թշնամանք է Քրիստոսի խաչին: Անոնց վերջը կորուստ է, որովհետեւ իրենց աստուածը իրենց փորն է. ամօթալի բաներով կը հպարտանան եւ միայն երկրաւոր բաներու մասին կը խորհին:

Մենք, սակայն, երկինքի քաղաքացիներ ենք եւ հոնկէ կը սպասենք որ գայ մեր փրկիչը՝ Յիսուս Քրիստոս, որ մեր մահկանացու մարմինները պիտի կերպարանափոխէ եւ իր մարմնին պէս փառաւոր դարձընէ իր գօրութեամբը, որով կրնայ ամէն ինչ իր իշխանութեանը ենթարկել: Ուստի, սիրելի եւ կարօտալի եղբայրներ, դուք որ իմ ուրախութիւնս էք եւ պսակս, այսպէս ամբօրէն Տիրոջ միացած մնացէք, սիրելիներս:

Եւողիային եւ Սիւնտիքին կ'աղաչեմ եւ կը թելադրեմ որ իրարու հետ հաշտուին, քանի Տիրոջ միացած են: Դուն ալ, ո՛վ հաւատարիմ գործակիցս, կը խնդրեմ որ օգնես այս երկու կիներուն, որովհետեւ ինծի հետ պայքարեցան Աւետարանի տարածման համար, Կղեմէսի եւ միւս գործակիցներու հետ միասին, որոնց անունները Կեանքի Գիրքին մէջ արձանագրուած են:

Միշտ ուրախ եղէք Աստուծով. դարձեալ կ'ըսեմ՝ ուրախ եղէք:

Միշտ ուրախ եղէք Աստուծով. դարձեալ կ'ըսեմ՝ ուրախ եղէք:

Բոլորին հանդէպ հեզ եւ ազնիւ եղէք: Շուտով Տէրը կու գայ: Որեւէ բան թող չմտահոգէ ձեզ. այլ միշտ ձեր աղօթքներուն եւ աղաչանքներուն մէջ գոհունակ սրտով Աստուծոյ խնդրեցէք ինչ բանի որ կարիքը կը գգաք, եւ այն ատեն Աստուծոյ խաղաղութիւնը, որ միտքով կարելի է հասկնալ, խաղաղ պիտի պահէ ձեր սիրտերն ու միտքերը, որոնք Քրիստոս Յիսուսի միացած են:

Ի վերջոյ, եղբայրներ, խորհեցէք այն բաները որոնք ճշմարիտ են, պարկեշտ, արդար, մաքուր, սիրելի, բարեհամբաւ, առաքինի եւ գովելի: Եւ գործքով կատարեցէք այն ինչ որ ինձմէ սորվեցաք եւ ընդունեցիք, ինձմէ լսեցիք եւ իմ վրաս տեսաք. եւ Աստուած, որ խաղաղութիւնը կու տայ, ձեզի հետ պիտի ըլլայ:

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԻԵՏԱՐԱՆԷՆ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍԻ (17.20-18.14)

Փարիսեցիներ հարցուցին Յիսուսի թէ ե՛րբ պիտի գայ Աստուծոյ արքայութիւնը: Ան պատասխանեց. «Աստուծոյ Արքայութիւնը արտաքնապէս տեսանելի նշաններով պիտի չգայ. կամ պիտի չըսեն թէ “հոս է կամ հոն”, որովհետեւ ահա Աստուծոյ արքայութիւնը ձեր միջեւ կը գտնուի»:

Ապա իր աշակերտներուն ըսաւ. «Ժամանակ պիտի գայ, երբ դուք պիտի ցանկաք մարդու Որդիին այս օրերէն մէկը տեսնել, բայց պիտի չտեսնէք: Եւ եթէ ձեզի ըսեն “ահա հոս է կամ հոն”, մտիկ մի՛ ընէք, մի՛ հետեւիք անոնց: Որովհետեւ ինչպէս որ կայծակը փայլատակելով կը լուսաւորէ երկնակամարին մէկ կողմէն միւսը, նոյնպէս պիտի ըլլայ մարդու Որդին իր գալստեան օրը: Սակայն նախ պէտք է որ ան շատ չարչարանքներ կրէ եւ մերժուի

... ահա Աստուծոյ արքայութիւնը ձեր միջեւ կը գտնուի:

այս սերունդէն: Ինչպէս որ Նոյի ժամանակ Աստուծոյ պատիժը յանկարծակի վրայ հասաւ, նոյնպէս պիտի պատահի մարդու Որդիին օրերուն ալ: Անոնք ալ կ'ուտէին, կը խմէին, այր կամ կին կ'առնէին, մինչեւ այն օրը, երբ Նոյ տապան մտաւ, եւ ջրհեղեղը բնաջնջեց զանոնք: Կամ ինչպէս Ղովտի օրերուն պատահեցաւ. կ'ուտէին, կը խմէին, կը գնէին, կը ծախէին, կը տնկէին եւ կը շինէին. բայց այն օրը երբ Ղովտ Սողոմը ձգեց, երկինքէն կրակ եւ ձոռամբ տեղաց եւ սպաննեց բոլորը: Նոյնը պիտի պատահի այն օրը երբ մարդու Որդին յայտնուի:

«Այդ օրը, ան որ տանիք ելած է՝ թող վար չիջնէ տան մէջ գտնուող իր գոյքերը առնելու համար: Նոյնպէս, ան որ դաշտին մէջ է՝ թող չվերադառնայ տուն ձգածները առնելու համար: Յիշեցէք Ղովտի կնոջ պարագան: Ով որ կը ջանայ իր անձը փրկել՝

Ով որ կը ջանայ իր անձը փրկել՝ պիտի կորսնցնէ զայն, եւ ով որ կորսնցնէ իր անձը՝ պիտի փրկէ զայն:

պիտի կորսնցնէ զայն, եւ ով որ կորսնցնէ իր անձը՝ պիտի փրկէ զայն: Կ'ըսեմ ձեզի, այդ գիշեր եթէ մէկ անկողնի մէջ երկու հոգի ըլլան, անոնցմէ մէկը պիտի առնուի եւ միւսը ձգուի»: Աշակերտները հարցուցին Յիսուսի. «Տէ՛ր, ո՞ր պիտի պատահի ատիկա»: Ան պատասխանեց. «Արծիւները

կը հաւաքուին հո՛ն ուր դիակ կայ»:

Յիսուս առակ մը խօսեցաւ իր աշակերտներուն, ցոյց տալու համար թէ պէտք է միշտ աղօթել՝ առանց վհատելու: Եւ ըսաւ. «Քաղաքի մը մէջ դատաւոր մը կար, որ ո՛չ Աստուծմէ կը վախնար եւ ոչ ալ մարդոցմէ կ'ամէնար: Նոյն քաղաքին մէջ այրի կին մըն ալ կար, որ իրեն կը դիմէր եւ կը խնդրէր. “Իրաւունքս պաշտպանէ հակառակորդէս”: Դատաւորը երկար ժամանակ մերժեց դատը տեսնել, սակայն ի վերջոյ ըսաւ ինքնիրեն, “Թէեւ Աստուծմէ

չեմ վախնար եւ մարդոցմէ չեմ ամէնար, բայց քանի այս այրին նեղութիւն կու տայ ինծի, իր դատը տեսնեմ, որպէսզի մինչեւ վերջ քովս գալով զիս չանհանգստացնէ”»: Ապա Տէրը շարունակեց. «Լսեցէք թէ ի՛նչ կ'ըսէ անիրաւ դատաւորը: Իսկ Աստուծո՞ր քա՞ն պիտի համբերէ իր ընտրեալներուն կրած անիրաւութեան, պիտի չպաշտպանէ՞ զանոնք, որոնք գիշեր ու ցերեկ իրեն կը դիմեն: Այո՛, կ'ըսեմ ձեզի որ անոնց իրաւունքը անմիջապէս պիտի պաշտպանէ: Բայց մարդու Որդին երբ գայ, արդեօք հաւատք պիտի գտնէ՞ երկրի վրայ»:

Բայց մարդու Որդին երբ գայ, արդեօք հաւատք պիտի գտնէ՞ երկրի վրայ»:

Այս առակն ալ պատմեց անոնց, որոնք կը պարծենային թէ արդար են եւ ուրիշները կ'արհամարհէին: «Երկու հոգիներ տաճար գացին աղօթելու. մէկը՝ փարիսեցի, միւսը՝ մաքսաւոր: Փարիսեցին մէկ կողմ կեցած, առանձին կ'աղօթէր. “Աստուծ իմ, շնորհակալ եմ քեզմէ՝ որ ուրիշ մարդոց նման յափշտակող, անիրաւ, շնացող չեմ, կամ այս մաքսաւորին պէս ալ չեմ: Այլ շաբաթը երկու անգամ ծոմ կը պահեմ եւ իմ եկամուտիս տասանորդը տաճարին կու տամ”: Իսկ մաքսաւորը մէկ կողմ կեցած, աչքերը առանց վեր բարձրացնելու կուրծքը կը ծեծէր եւ կ'ըսէր. “Աստուծ, ներէ մեղաւորիս մեղքերը”: Կ'ըսեմ ձեզի, - եզրակացուց Յիսուս, - ո՛չ թէ փարիսեցին, այլ մաքսաւորը արդարացած գնաց տուն. որովհետեւ ով որ իր անձը կը բարձրացնէ՝

... ով որ իր անձը կը բարձրացնէ՝ պիտի խոնարհի, եւ ով որ իր անձը կը խոնարհեցնէ՝ պիտի բարձրանայ:

պիտի խոնարհի, եւ ով որ իր անձը կը խոնարհեցնէ՝ պիտի բարձրանայ»: